התם קימא • בלשכת הגזית כדקאמרת שיחיימו עליה ב"ד הגדול ולשכת הגזית בעזרה היתה תליה בקודש וחליה בחול כדאמר ביומא פרק שני (דף כה.): **ומתניתין לה** • מכל הר הבית לאחר שיחיימו עליה: **כדי ליינעה** • והדאג מן המים ותודה כשפולה בגרתה: **מסיעין היו את העדים** • שמעידים עדות נפשות וכשבודקין אותן היו מסיעין אותן מפיה לפיה ומלשכה ללשכה: **לפני ה'** • והוא הפתח שבו דרך כניסה ויציאה לכל בני עזרה: **מקרבייהו** • כשמקריבים את קרבן קיניהם לטהרם בתחילת קדשים ומלה על האדם שיעמוד ויסמוך על קרבנו ונפקא לן בספרי ויקרא מסמכו להקריב לי במועדו (במדבר כח) ומי שיכול ליכנס בעזרה ליכנס ואלו שלא היו יכולות מפני שהן מחוסרות כפרה ואינן יכולות ליכנס: **שלא יהא לבה גס בחבירתה** • שמא האחת שומדת על בוריה ואינה מודה לומר ממאה אני וחברתה שהיא ממאה רואה את זו שאינה מודה וסובלת את בושתה ולבה מתגבר עליה לעשות כמו זו ואינה מודה: **לא מן הסס הוא זה** • לא זהו המעם שאמרת העיקר הנאמר בדבר: **"והשביע" אותה לכהן** • ר"ש יהיב טעמי לקרלי בב"מ (דף קטו.) דקא אמר "לא תתבל בגד אלמנה בעניה נאמר ולא בעשירה דמעם המקרא שאם אתה ממשכנה ואתה חייב להחזיר לה ואתה נכנס שחרית ליטול וערבית להחזירו משיאה שם רע בשכיטתיה: **מאי ביניהו** • בין רבי יהודה לרבי שמעון **לא** משום לבה גם בה **ואי** משום גזירת הכתוב: **אינה ביניהו** • אשה שלא רואים בה שהיא רואתה מחיימת המים ואינה מודה **אמ"ר שלא יהא לבה גם בה** • אז לא רואין אותן לבה גם בה **ולמאן** דלא דריש טעמא דקרא אלא גזירת הכתוב, אין משקין עמה אחרת: **ורואתה מי משקין** • עמה אחרת נהי דאין לבה גם בה האיכא משום עשיית מלה חבילות כדתניא ר': **חבילות** • שנראה כמי שהיו עליו למשאו וממהר לפרק משאו: **בכהן אחד** • הוי חבילות וכן לגבי עבדים בב"ד אחד ובאחדון אחד: **ופרע** • בכל מקום לשון גילוי הוא: **גופה מכין** • כדתנן מגלה את לבה: **סותר את שערה** • מרבה בגילויה שסותר קליעתה: **חייש להרהורא** • שלא יתנו הרואין את לבם בה: **האיש מכסיס אותו** • כשנסקל: **פרק אחד** • חתיכת בגד מלפניו ושאר כל גופו ערום: **שכולה ערוה** • אחוריה ופניה שניה הבשר נראה משני לדדין: **הכא הייט טעמא דר' יהודה שמא תלא מב"ד זכאה** • שהוראה תמלא ולא יבדקוה המים ויתגברו בה ויהיו רודפים אחריה כל ימיה: **פרחי כהונה** • נקט על שם שהיו מלוין בעזרה יותר משאר העם: **וכי תימא לתגרויי באחרנייתא** • על ידי שרלו את זו ערומה מתגרה ילרם בנשים אחרות: **נמירי** • מסורת בידי מרבותי: **דרבנן מדרבנן לא קשיא** • **בתמיה** דקשיא רבי יהודה ולא חייסת לשויי דרבנן: הכא

ויתגרו בה פרחי כהונה • תימה כיון דלאו מובה לאנשים לראותה יתלו הדין של בון ביגה ויסתור שערה כדאמר קרא ואי משום כהן המשקה אותה יהפוך פניו לגד אחר והכי תני בספרי בהדיא ופרע את ראשם שדין של בון פורש ביגה לבין העם כהן פונה לאחוריו ופורעה כדי לקיים בה מלות פרייה ורבי יהודה נמי נעשה כך וי"ל לר' יהודה אם היו פורסין שדין ביגה לבין האנשים לא היה ניוול כל כך בפני הנשים כמו באנשים שאין אשה בושה מפני חברותיה ולא יוסרו: **נמירי** אין יגר הרע שולט אלא במה שעיניו רואות • מקשי' מפרק אין דורשין (חגיגה יח:) דאמר עריות בין בפניו בין שלא בפניו אפילו ולא קשיא מידי דהתם ה"פ מאחר שרואה הערוה פעם אחת שוב מהרהר אחריה לעולם אפי' שלא בפניה אבל מחמת שרואה הנסקלת ערומה אינו מהרהר אחר אחרת ואחר

ישש משקין את הסוטות • בתוספתא (פ"א) שנא' (מלכים ב ח) אל תאר יחטא אדם לרעהו ונשא בו אלה להאלותו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה וכו' להרשיע רשע ולצדיק בעבה ולהצדיק צדיק [לתת לו כלדקתו שנאמר ואם לא נטמאה האשה ונטהרה היא] ונקתה וזרעה זרע היא שומדת מכפנים והכהן עומד מבחוץ שנאמר והעמיד הכהן את האשה לפני ה' האשה לפני ה' והיא כהן לפני ה': **אין** משקין שתי סוטות כאחת • נראה לפרש שיעמיד שתיהן בעזרה בבת אחת להשקותן אע"פ שאין סוטות כאחת וכן רביעה ובתוספתא דפרה (פ"ג) תנא נמי אין שתי פרות נעשות כאחת משנעשית אפר מביא אחרת ושורפה על גבה ותימה וכי היה אוסר בכה"ג לשמוע שני זבחים כאחד כגון שני עוות לו שני חטאות שיעמיד שניהן בעזרה ויסמוך א' ואחר כך יסמוך השני והא דאמרי' בפ"ב דשחיטה חולין (דף כח: ושם) מזבחהו שלא יהא ל' שוחט שני זבחים מיירי שיחיוך שני טוראין כאחד דאיכא איסור דאורייתא אבל בכה"ג לא מיירי התם וכפ' נערה המאורסה (מדרש שם.) בנדרים בעי מהו שיפר אדם לשתי נשיו כאחד אותה דוקא או לאו דוקא ופשיט להו מהכא:

איבא ביניהו רואתה • נראה דהוא מלי למימר איכא ביניהו אשה אחרת שאינה סוטה לר' שמעון מותר לר' יהודה אסור להעמיד אלה שוב אשה בשער נקטר (ל) דאמר בפרק מרבה בקלפי (יומא דף מב:) דפליגי נמי הכי רבי ורבי שמעון בקרא דוהוליא אותה דכתיב גבי פרה ואמר איכא ביניהו חמור דלרבי דאמר אותה לבדה אסור להוליא עמה חמור: **ורא** אין עושין מלות חבילות • תימה מאי פריך והלא אין עושין מלות חבילות-ליכא אלא איסור מדרבנן משום דמיחזי עליה כמשא, ואינהו פליגי בקרא:

כאן בשני כהנים • רש"י פירש וכן גבי עבד בב"ד אחד ואדון אחד ותימה והא מוכחת ב' מלורעין דמי לשני עבדים של שני בני אדם: **והכהן** אותו בבגדיה • בפרק אלו הן הלוקין (מכות דף כב:) תנא נמי הכי חזן הכנסת אותו בבגדיו כו' ונראה משום דכתיב בו ונקלה מלה לטולו בתוספתא (פ"ה) כהנים מטיילים גורלות וכל מי שיעלה גורלו אפילו כ"ג יולא ומומד בלד סוטה ואותו בבגדיה: **אם** היה לבה גס • תא"ל דגזירת הכתוב הוא שב ואל תעשה לאו מיעקר הוא כדאיתא פ' האשה רבה (יבמות נ'): **האיש** נסקל ערום ואין האשה נסקלת ערומה • תימה מאי קשיא דרבנן מדרבנן והא מפרש טעמא בפרק גנבת הדין (סנהדרין דף מה.) משום דכתיב "אותו" בלא כסותו ואין "אותה" בלא כסותה' ח"כ למה היה לו לגזולה מאחר שהכתוב אומר שלא לגזולה אם הייט מטולין אותה ח"כ לא שוקרין הכתוב בדיבים י"ל בין לר' יהודה בין לרבנן "אותו" לא בא אלא למעטו מן הטוהה מה דינה והרשות ביד בית דין לעשות כמה שירלו ובגמרא מפרש במאי פליגי להכי קשיא דרבנן מדרבנן כיון דלא חייסינן להרהורים היה לו לגזולה משום יסור:

ואי משום כהן המשקה אותה יהפוך פניו לגד אחר והכי תני בספרי בהדיא ופרע את ראשם שדין של בון פורש ביגה לבין העם כהן פונה לאחוריו ופורעה כדי לקיים בה מלות פרייה ורבי יהודה נמי נעשה כך וי"ל לר' יהודה אם היו פורסין שדין ביגה לבין האנשים לא היה ניוול כל כך בפני הנשים כמו באנשים שאין אשה בושה מפני חברותיה ולא יוסרו: **נמירי** אין יגר הרע שולט אלא במה שעיניו רואות • מקשי' מפרק אין דורשין (חגיגה יח:) דאמר עריות בין בפניו בין שלא בפניו אפילו ולא קשיא מידי דהתם ה"פ מאחר שרואה הערוה פעם אחת שוב מהרהר אחריה לעולם אפי' שלא בפניה אבל מחמת שרואה הנסקלת ערומה אינו מהרהר אחר אחרת

דרמיק אמר דקרא דס"ס זה כלבון אמר קרא אותה מס"ס פי' הכא דייטי קרא והכביע אותה והי הכא כרייתא אחריתא וכ"מכ"ס איהא שנאמר והעמיד אותה הכהן וחייטו אותה ס"ל מדכתיב ומעמידה במפיק ה"ל הוי כלאיו כתיב אותה וקשה לאמלי נמה ממלי נמה דתפיכים בכרייתא שנאמר ואם לא נטמאה • וכשיהי כנה"ג ל"ה כטוף בלשוטיהו על דכתב"ס כתב דל"ל כרמב"ס והקריב אותה • ולא"כ י"ל דהרמב"ס ס"ל דכרייתא דהכא דנקט אמר קרא אותה טייטו קרא דוסקריב אותה •

[שיך לעיל ג. בתוספ]

מו א מיי' פ"ג מהל' סוטה הל' ג סמג עשין מ:

מז ב מיי' פ"ל מהל' עדות הלכה ד:

מח ג מיי' פ"ו מהלכות כלי המקדש הל' ה:

מט ד מיי' פ"ד מהל' מחוסרי כפרה הל"כ:

נ ה ו מיי' פ"ד מהל' סוטה הלכה ב: נא ז מיי' פי"ח מהל' מלוה ולוה הלכה ה: נב ח מיי' פ"ג מהל' עבדים הלכה ט: נג ט י מיי' פ"ט מהל' רוצח הלכה ה: נד כ מיי' פט"ו מהל' סנהדרין הלכה ה סמג עשין קג:

נוסח
אין מעכין ד' סוטות כא'
(מדרש שם. ע"ש תוספתא דעבודה ס"פ ד' ותוספת' סוטה פ"ל ע"ש)

תוספות שאנץ

אחיין וקיימן אקרבניהו שמקריבין קיניהן לפהרן באבילת קדשים ומצות על האדם שיסמוך וישמור על קרבנו ונפקא לן בספרי מתשמרו להקריב לי במועדו ומי שיכל לבכנס לעזרה נכנס ואלו שלא היו יכולות מפני שהן מחוסרות כפרה עומדות בחלל שערבנקור שלא נתקדש ל"ה • מכסין אותו פרק אחר כשנטפל חתיכת בגד מלפניו • ויתגרו בה פרחי כהונה. פ"ה פרחי כהונה לאו דוקא אלא נקט אותם על שהן מצויין בעזרה יותר משאר בני אדם:

נוסח
לולי דין דאינה
ג. בסקילה
על דאי ליתא סתירה
בטלות ד'יהודה ורבנן
בדין חוטין דהיינו

[שיך לעיל ג. בתוספ]

[בסנהדרין לחיה רבה]

גליון השי"ס

גמ' אין משקין שתי סוטות • עיין נדרים דף עג ע"א: שם כאן בכהן אחד • עיין מנ"ל סימן קמ ס"ק יא: שם דר"י אדר"י לא קשיא • סמיים יח ע"ב כתובות כד ע"א: רש"י ד"ה אותה והכביע אותה בכהן • נמרים דף עב. ע"א אותה בהך בריתא משום שנאמר ונקקה אותה לבדה (ונקקה לא כתיב אותה) וס"ל סר"ן שם כיון דכתיב ונקקה נמשיך ה' הוי כלאיו כתיב אותה וא"כ אכתי נמי נמה דאמרינן אמר קרא אותה הייטו על ידי משיך ה' הוסקה. אבל בתו"ס שם וכן בשי' המבוה בשם רש"י אותה משום שנאמר ונקקה לבדה ולייטו מדכתיב במפיק ה' וא"כ וי"ל

(ל) תוס' ד"ה אותה זכר' נקטר וסכי נמי אמר בפרק פרם וכו' ל' יהודה ול' שמעון וכו' אלר' יהודה דאמר אותה: